

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžfk/49/2019
Identifikačné číslo spisu: 1016202653
Dátum vydania rozhodnutia: 25.03.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1016202653.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členov senátu JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Petry Příbelskej, PhD., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): SOITRON, s.r.o., so sídlom Plynárenská 5, Bratislava, IČO: 35 955 678, zastúpeného JUDr. Zuzanou Kubalovou, advokátkou so sídlom Obchodná 40, Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 104005123/2016 z 29. septembra 2016, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/292/2016-151 zo 7. marca 2019, taktó

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/292/2016-151 zo 7. marca 2019 z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č.k. 1S/292/2016-151 zo 07.03.2019 podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 104005123/2016 z 29.09.2016 a žalovanému podľa § 168 SSP nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Žalovaný rozhodnutím č. 104005123/2016 z 29.09.2016 podľa § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Daňový poriadok“) potvrdil odvolaním žalobcu napadnuté rozhodnutie správcu dane - Daňového úradu Bratislava č. 103430061/2016/9104408/GahN z 30.06.2016, ktorým žalobcovi podľa § 68 ods. 6 Daňového poriadku určil rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie apríl 2013 v sume 153 617,80 €, keď znížil žalobcovi nadmerný odpočet na dani z pridanej hodnoty v sume 210 976,54 € na sumu 57 358,74 €. Správca dane konštatoval porušenie § 49 ods. 1 a 2 písm. a/ v nadväznosti na § 51 ods.2 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty (ďalej len „zákon o DPH“), keď na základe kontrolných zistení dospel k záveru, že obchodná transakcia deklarovaná vo faktúre č. 20130004 od dodávateľa B-SKERP, s.r.o. sa neuskutočnila tak, ako bola deklarovaná.

3. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že podstatnou v preskúvanom prípade je skutočnosť, že žalobca v rámci daňového konania nepreukázal, že nadobudol predmet plnenia, a že rumunskému odberateľovi doručil tovar a služby, ktoré mu mal poskytnúť v zmysle rámcovej zmluvy.

4. Podľa krajského súdu samotné zistenie, že konateľ dodávateľa, ktorý mal predmet zmluvy dodať a ktorý jediný konal za spoločnosť B-SKERP, s.r.o. odmietol vypovedať z dôvodu záväzku mlčanlivosti, jednoznačne spochybňuje vierohodnosť tvrdení žalobcu o reálnosti dodávok. Žalobca, ktorého zaťažuje dôkazné bremeno, preto mal preukázať napr. komunikáciu s dodávateľom, dôkazy o tom, ako sa skontaktoval s dodávateľskou spoločnosťou, aké informácie získal o spoločnosti B-SKERP, s.r.o. ako vhodnom dodávateľovi, s kým na strane dodávateľa sa na predmete, rozsahu, či charaktere služieb dohodol, akým spôsobom dohodol kúpnu cenu, aké podklady mu k plneniu predmetu zmluvy poskytol a pod. Ide o skutočnosti, ktoré by za obvyklých okolností v obchodnom styku sa od žalobcu legitímne očakávali, že ich bude vedieť preukázať.

5. Žalobca však dôkazné bremeno v daňovom konaní neunesol a žiadnymi ďalšími dôkazmi (s výnimkou rámcovej zmluvy, cenovej ponuky, faktúry a preberacieho protokolu s podpisom konateľa dodávateľa) nepreukázal, že deklarované zdaniteľné plnenie reálne prijal od spoločnosti B-SKERP, s.r.o.

6. Krajský súd nesúhlasil s námietkou žalobcu, že daňové orgány preniesli dôkazné bremeno výlučne na žalobcu a neuznanie odpočítania dane z dodania služieb od spoločnosti B-SKERP, s.r.o. opreli o skutočnosti viažuce sa k tejto spoločnosti, na ktoré žalobca nemal dosah. K záveru, že k dodaniu služieb nedošlo tak, ako je to deklarované na preverovanej faktúre, dospeli orgány finančnej správy aj na základe dôkazov vykonaných správcom dane, najmä výsluchom svedkov p. H. a p. G.. Zmluvnému vzťahu žalobcu s dodávateľom B-SKERP, s.r.o. okrem formálnych dokladov a podpisov štatutárnych zástupcov zmluvných strán chýba akákoľvek reálnosť a dôkazy o materiálnom plnení zmluvných povinností, s výnimkou 1 ks zapečatenej obálky s aktivačnými kódmi a dodacím listom, ktorej obsah nikto zo zúčastnených osôb (p. H., p. G.) neverifikoval. Rovnako žalobca počas kontroly a vyrubovacieho konania žiadnym spôsobom nepreukázal naplnenie zmluvného vzťahu medzi ním a odberateľom Zentiva Solution S.R.L. Predloženie dokladov je len jednou z hmotnoprávných podmienok na uznanie nároku na odpočítanie dane, i keď majú doklady všetky náležitosti faktúry a sú riadne zaúčtované.

7. Z dôvodu, že v daňovom konaní nebolo preukázané skutočné prijatie deklarovaných služieb od dodávateľa uvedeného na faktúre, neprichádzalo podľa krajského súdu do úvahy vedenie dokazovania na preukázanie, že žalobca vedel, alebo mal vedieť, že sa prijatím plnenia bude podieľať na plnení spojenom s daňovým únikom. Pokiaľ žalobca poukazoval na rozsudky Súdneho dvora, táto judikatúra sa podľa krajského súdu týka prípadov, keď sa reálne uskutočnené preverované transakcie daňového subjektu dostanú do súvisu s podvodným konaním, z ktorého vznikla daňová strata. V takých prípadoch nesie správca dane dôkazné bremeno na preukázanie, že kontrolovaný daňový subjekt o spojení jeho obchodných transakcií s podvodným konaním vedel, alebo mohol vedieť, prípadne či v rámci primeranej obozretnosti prijal opatrenia, aby sa nezúčastnil podvodného konania. O takúto situáciu však v preskúvanej veci nejde.

8. Podľa názoru krajského súdu žalovaný správne skutkovo ustálil, že predmetom faktúry č. 20130004, vystavenej spoločnosťou B-SKERP, s.r.o., z ktorej správca dane nepriznal žalobcovi právo na odpočítanie dane, nebol jeden kus zapečatenej obálky, ale fakturované boli PhaseSB Professional Edition Software Package v počte 1 kus, Skerp Classic Edition Software package v počte 3 kusy, ADD-USERACC1 v počte 105 kusov, PSB51DE10-PTFADC v počte 3 kusy, PSB51DE20-PTFADU v počte 170 kusov, a to všetko spolu v celkovej sume 894 706,80 €. Odovzdanie/prevzatie jedného kusu zapečatenej obálky, obsah ktorej nikto neverifikoval, nie je dôkazom o dodaní fakturovaného plnenia, žiadnym spôsobom nepreukazuje, že na základe faktúry vznikla daňová povinnosť v zmysle § 19 ods. 1 a 2 zákona o DPH a teda, že žalobcovi vzniklo právo na odpočítanie dane.

9. Krajský súd poukázal tiež na to, že pani G., logistka spoločnosti žalobcu, vo svojej výpovedi potvrdila, že miesto p. H. prevzala a podpísala preberací protokol k predmetu prebratia - 1 ks zapečatenej obálky, ktorú ani p. H. ani p. G. neotvárala a ktorá mala obsahovať aktivačné kódy, pričom ale predmetom fakturácie uvedenom na faktúre nebola zapečatená obálka - 1 ks, ale zdaniteľné plnenie rôznych druhov tovaru a služieb v počte 279 kusov v sume 894 706,80 €, ktorého existenciu žiaden z vypočítaných svedkov (p. G., p. H.) neverifikoval.

10. S poukazom na uvedenú konštatáciu žalovaného, nebolo možné prisvedčiť námietke žalobcu, že žalovaný tvrdil, že predmetom plnenia bola iba jedna zapečatená obálka. Z obsahu administratívneho spisu podľa krajského súdu nesporne vyplynulo, že to bol práve žalobca, ktorý preukazoval existenciu fakturovaného plnenia len odovzdaním/prevzatím jedného kusu zapečatenej obálky.

11. K tvrdeniam žalobcu, že potvrdením medzinárodného prepravcu o úspešnom doručení obálky s aktivačnými kódmi preukázal, že došlo k zdaniteľnému plneniu, krajský súd uviedol, že žalobca počas kontroly a vyrubovacieho konania žiadnym dokladom nepreukázal, komu konkrétne boli zásielky aktivačných kódov softvéru prislúchajúce k odberateľským faktúram vystaveným v apríli 2013, odovzdané. V potvrdení kuriérskej spoločnosti žiadna osoba, ktorej bola zásielka odovzdaná, uvedená nie je.

12. Krajský súd považoval za nedôvodnú aj námietku žalobcu o nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného ako aj správcu dane pre nedostatok dôvodov.

13. Pokiaľ ide o vykonanie dôkazu - historického preverenia stránky spoločnosti dodávateľa, navrhnutého žalobcom, krajský súd uviedol, že žalovaný v rozhodnutí vo vzťahu k tejto námietke uviedol, že žalobca vzniesol neodôvodnenú požiadavku na správcu dane s tým, že podľa jeho tvrdenia na začiatku daňovej kontroly stránka fungovala, k čomu ale žalobca nepredložil žiaden dôkaz. Vzhľadom na skutočnosť, že dôkaznú povinnosť má daňový subjekt a nie správca dane a rovnako má daňový subjekt aj povinnosť predkladať v priebehu daňovej kontroly dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia, bol to práve žalobca, ktorý mal funkčnosť ním udávanej webovej stránky preukázať.

14. Rovnako nebolo možné podľa krajského súdu súhlasiť so žalobcovou námietkou, že správca dane sa nevysporiadal s jeho požiadavkou na zabezpečenie relevantnej odpovede rumunskej daňovej správy, týkajúcej sa spoločnosti Zentiva Solution S.R.L. Správny orgán sa v rozhodnutí k tejto požiadavke vyjadril, keď uviedol, že je celkom irelevantné, či má správca dane k dispozícii skrátený alebo úplný výkaz ziskov a strát rumunskej spoločnosti, keďže skutočnosť, že spoločnosť Zentiva Solution S.R.L. uvedie v dokladoch určité číselné hodnoty/plnenia, ešte nepreukazuje, že uvádzané plnenia boli aj reálne uskutočnené. Zároveň správca dane uviedol, že jedinou oprávnenou osobou spoločnosti Zentiva Solution S.R.L. v roku 2013, ktorá sa mohla k nadobudnutiu softvéru od žalobcu relevantne vyjadriť, bol C. L., ktorého správca dane predvolal ako svedka, pričom tento odmietol vypovedať a pri pojednávaní žiadne doklady správcovi dane nepredložil. V tejto súvislosti opätovné medzinárodné dožiadanie zasielané do Rumunska považoval za nehospodárne a neefektívne, nemajúce žiaden reálny význam.

15. Žalovaný sa podľa krajského súdu vysporiadal aj s námietkou žalobcu, že správca dane opätovne nezaslal žiadosť o medzinárodnú výmenu informácií do Veľkej Británie, týkajúcu sa spoločnosti SUNRISE NETWORKS LIMITED, ktorá je spoločníkom spoločnosti B-SKERP, s.r.o. od 02.08.2013, keď v rozhodnutí uviedol, že má za to, že ďalšie dožiadanie je bezpredmetné, keďže v súčasnosti je spoločnosť SUNRISE NETWORKS LIMITED, reg. č. 08555910 uvádzaná ako zaniknutá dňom 24.02.2015 a v júni 2014 došlo k zmene adresy sídla, ako aj konateľa spoločnosti.

16. V súvislosti s doložením Znaleckého posudku č. 3/2017 vypracovaného znalcom JUDr. Ing. Y. C., MBA dňa 25.01.2017 a dokladu, na ktorom je uvedené bližšie neidentifikovaná osoba „eftimiemihaela“ a podpis osoby, ktorá mala zásielku spoločnosti Zentiva Solution S.R.L. prevziať dňa 09.04.2013, krajský súd uviedol, že tieto žalobca nepredložil v čase konania pred daňovými orgánmi, ale až v priebehu súdneho konania, s tým že na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti

rozhodnutia orgánu verejnej správy (§ 135 ods. 1 SSP).

17. Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonom stanovenej lehote kasačnú sťažnosť žalobca ako sťažovateľ z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ SSP. Navrhol, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie, alebo aby rozsudok krajského súdu zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

18. V dôvodoch uviedol, že krajský súd nesprávne prevzal argumentáciu žalovaného a správcu dane, ktorí spochybňovali dodanie tovaru od dodávateľa B-SKERP, s.r.o. a následné dodanie tovaru koncovému odberateľovi Zentiva Solution S.R.L. V skutočnosti sa predmetná transakcia netýkala predaja tovaru ale udelenia derivátnych výhradných autorských majetkových práv k počítačovému programu. Tento fakt nereflektuje argumentácia krajského súdu v súvislosti s doručením aktivačných kódov, ktoré podľa názoru žalovaného a krajského súdu neboli preukázateľne odovzdané koncovému odberateľovi. Skutočnosť, či bola daná zásielka poistená nie je podstatná, nakoľko sa nejednalo o samotné dodanie plnenia, ktorým boli sublicencie k počítačovému programu, ale išlo iba o aktivačné kľúče. Okamih doručenia aktivačných kľúčov je v tomto prípade absolútne bezpredmetný. Právo nakladať so softvérom vzniká okamihom vzniku derivátnych výhradných autorských majetkových práv, čo je okamih vzniku dispozície k právam, t. j. keď zmluvné strany svojimi vôľovými úkonmi vznik derivátnych výhradných autorských majetkových práv k rozmnoženine alebo budúcej rozmnoženine počítačového programu založili, čo je okamih podpisu preberacieho protokolu. Tým okamihom vznikla licencia resp. sublicencia a príslušný subjekt získal možnosť nakladať s predmetným softvérom. Zdaniteľné plnenie teda nastalo dňa 25.04.2013. Uvedené sťažovateľ podložil v konaní pred krajským súdom znaleckým posudkom.

19. Podľa sťažovateľa pre nárok na odpočítanie dane je relevantné preukázanie plnenia zo strany dodávateľa sťažovateľovi. Preukázanie plnenia sťažovateľa odberateľovi len dokresľuje ekonomické dôvody daného obchodného vzťahu.

20. Sťažovateľ mal tiež za to, že podmienka existencie materiálneho plnenia v preskúmvanej veci splnená bola vzhľadom na skutočnosť, že materiálnym plnením boli v tomto prípade derivátne výhradné autorské majetkové práva, ktoré sťažovateľ nadobudol na základe uzavretej rámcovej zmluvy so spoločnosťou B-SKERP, s.r.o. a ich ďalší derivát udelil v súlade s rámcovou zmluvou odberateľovi Zentiva Solution S.R.L. V tejto súvislosti poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Sžf/1/2011 z 15.03.2011 a sp.zn. 4Sžfk/17/2018 z 05.02.2019. Podľa sťažovateľa je nesporné, že na základe rámcovej zmluvy mal možnosť udeliť koncovému odberateľovi sublicenciu na používanie počítačového programu a tým, že toto oprávnenie využil a udelil odberateľovi Zentiva Solution S.R.L. právo na používanie počítačového programu došlo k jeho dodaniu.

21. V danom prípade je podľa sťažovateľa potrebné konštatovať neunesenie dôkazného bremena správcom dane ohľadom ním vznesených pochybností a nevykonaní navrhnutých dôkazov, resp. v ich nesprávnom a nedostatočnom vykonaní. V tejto súvislosti sťažovateľ opätovne namietal, že správca dane pri dožiadaní do Veľkej Británie použil nesprávny právny predpis a následne už nevykonal žiadne ďalšie dožiadanie v zmysle direktívy a považoval ho za bezpredmetné, hoci sa spočiatku z vlastnej iniciatívy rozhodol preverovať existenciu dokumentov týkajúcich sa spoločnosti dodávateľa vrátane dotknutého obchodného prípadu. K argumentácii žalovaného a krajského súdu, že spoločnosť SUNRISE NETWORKS LIMITED zanikla 24.02.2015 a v júni 2014 došlo k zmene adresy sídla, ako aj konateľa spoločnosti a teda nebolo potrebné zaslať opätovnú správnu žiadosť sťažovateľ uviedol, že nie je podstatné z hľadiska preverovaných skutočností, čo sa dialo v roku 2014 a 2015. Podľa sťažovateľa krajský súd nesprávne posúdil aj postup správcu dane pri preverovaní odberateľa u rumunskej daňovej správy. Existencia skráteného výkazu ziskov a strát preukazuje ekonomickú aktivitu spoločnosti a zabezpečenie relevantnej odpovede rumunskej daňovej správy a získanie úplného výkazu ziskov a strát za rok 2013 tejto spoločnosti predstavuje zabezpečenie dôkazu vyvracajúceho pochybnosti správcu dane.

22. Krajský súd nesprávne vyčítal sťažovateľovi skutočnosti, ktoré sťažovateľ nemal ako ovplyvniť. Hodnovernosť tvrdení sťažovateľa spochybňovať skutočnosťou, že konateľ dodávateľa v priebehu daňovej kontroly odmietol pred správcom dane vypovedať, hoci správca dane odmietol preveriť sťažovateľom namietané skutočnosti, nie je prijateľné v situácií, keď sťažovateľ vyčerpал vlastné dôkazné bremeno. Krajský súd nesprávne pričítal na ťarchu sťažovateľa, že z výsluchov jeho zamestnancov vyvodil záver, že nedošlo k dodaniu predmetu plnenia. V tejto súvislosti namietal, že nie je jeho povinnosťou, aby preukazoval obsah zapečatenej obálky, v ktorej boli aktivačné kľúče k počítačovému programu. V situácií, keď sťažovateľ vyčerpал vlastné dôkazné bremeno a tvrdí, že bola prevzatá zapečatená obálka od dodávateľa a doručená konečnému odberateľovi, ktorej obsahom boli aktivačné kľúče a túto skutočnosť preukazuje preberacím protokolom a potvrdením kuriérskej spoločnosti o odovzdaní zásielok a správca dane tento dôkaz spochybní, je na správcovi dane, aby preukázal opak. Argumentáciou žalovaného a krajského súdu by z dôvodu preverenia dodávky bol distribútor softvéru nútený otvárať pri každom predaji softvéru obal a testovať, či obsiahnuté aktivačné kľúče sú správne. To je však v rozpore so zaužívanou praxou.

23. Sťažovateľ ďalej namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia žalovaného a správca dane, keď v nich riadne nekonkretizujú, ktoré kontrolné zistenia ich viedli k záveru nepriznať sťažovateľovi nárok na odpočítanie dane a už vôbec sa nedá následne objektívne preskúmať, či ich skutočne vyvodzovali vo vzájomnej súvislosti. Nesúhlasil ani s konštatáciou krajského súdu, že znalecký posudok a doklad o prevzatí zásielky sťažovateľ nepredložil v konaní pred daňovými orgánmi ale až v priebehu súdneho konania s tým, že na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy. V tejto súvislosti uviedol, že už v čase daňovej kontroly mal správca dane k dispozícii doklady potvrdzujúce prevzatie zásielky s aktivačnými kľúčmi a tieto doklady sú súčasťou administratívneho spisu. Závery znalca obsiahnuté v znaleckom posudku iba poukazujú na dôkazy, ktoré mal správca dane a žalovaný k dispozícii a mal možnosť ich preskúmať.

24. Ďalej namietal, že krajský súd iba prevzal do svojho rozhodnutia argumentáciu žalovaného a nevysporiadal sa s námietkami sťažovateľa, že predmetom dodania podľa rámcovej zmluvy je udelenie derivatívnych výhradných autorských majetkových práv - sublicencie na používanie počítačového programu. Taktiež sa krajský súd vyhol aplikácii a posúdeniu veci v súvislosti s judikatúrou Súdneho dvora EÚ. V tejto súvislosti poukázal na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS/14/2007, I. ÚS/33/2012, I. ÚS/243/2007 a na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Sžfk/43/2017 z 11.09.2018.

25. Zároveň mal sťažovateľ za to, že s ohľadom na rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžfk/17/2018 z 05.02.2019 a sp.zn. 5Sžfk/43/2017 z 11.09.2018 sa krajský súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu.

26. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú zamietol. Uviedol, že v danej veci nebol preukázaný pôvod fakturovaného počítačového programu. Sám znalec v posudku uviedol, že spoločnosť B-SKERP, s.r.o. nadobudla výhradné autorské práva v neznámom režime. Tiež uviedol, že web b-skerp existoval v čase zdaniteľného obchodu (čo zistil prehľadávaním internetových archívov) a že na uvedenom mieste bolo pravdepodobne možné sťahovanie počítačového programu (čo zistil z textu zmluvy a textu webu) s tým, že vzhľadom na súčasnú neexistenciu webu ho nemal možnosť preskúmať. Znalec teda vychádzal z listinných dôkazov tvoriacich prílohu znaleckého posudku, ktoré mal správca dane k dispozícii a ktoré boli spochybnené a z webu, o ktorom sám uviedol, že ho nemal možnosť preskúmať, keďže neexistuje, na základe čoho vyvodil záver, že fakturované plnenie existovalo, čo ale žalovaný nemôže považovať za dostatočné.

27. Podľa žalovaného sťažovateľ v konaní nepreukázal, že prevzatím/odovzdaním jednej zalepenej obálky, obsah ktorej nebol nikým verifikovaný, bol softvér resp. aktivačné kódy k softvéru, v zmysle zmluvy prevzatý/odovzdaný. Priamy dodávateľ p. I. za B-SKERP s.r.o., ktorý mal softvér dodať, odmietol vypovedať, žiadne elektronické miesto predávajúceho (domáci server - virtuálny nosič dát), z ktorého mal byť softvér digitálne stiahnutý neidentifikoval, konateľ odberateľa - rumunskej spoločnosti

Zentiva Solution S.R.L. p. L. odmietol vypovedať, takže žiadne prevzatie softvéru nepotvrdil a nebolo ani preukázané, že by koncovým zákazníkom došlo k samotnému digitálnemu stiahnutiu softvéru z elektronického miesta hlavného dodávateľa. Keď žalovaný v zmysle predložených zmlúv hovorí o stiahnutí softvéru, netvrdí, že daňová povinnosť mala vzniknúť stiahnutím softvéru, ale tvrdí že nebolo preukázané, že predmetný softvér bol aj vôbec niekým reálne použitý. Sťažovateľ predložením rámcovej zmluvy síce formálne zdokladoval svoje oprávnenie v zmysle zmluvne stanovených podmienok s predmetným softvérom ďalej nakladať, nepreukázal však samotnú existenciu softvéru.

28. K tvrdeniu sťažovateľa, že pre nárok na odpočítanie dane je relevantné preukázanie plnenia zo strany dodávateľa sťažovateľovi a preukázanie ďalšieho dodania plnenia odberateľovi iba dokresľuje ekonomické dôvody obchodného prípadu, žalovaný uviedol, že tento je v rozpore s § 49 ods. 2 zákona o DPH, a teda ak sťažovateľ nepreukázal, že použil kúpený softvér na účely svojho podnikania ako platiteľ (teda buď kúpený tovar sám využíva alebo ho ďalej dodá), tak nemá právo na odpočítanie dane z nakúpeného softvéru.

29. Podľa žalovaného krajský súd správne vyhodnotil aj námietku sťažovateľa týkajúcu sa rozloženia dôkazného bremena. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. III. ÚS 401/09-17 zo 16. decembra 2009 a uviedol, že sťažovateľ namiesto predloženia relevantných dôkazov iba opakovane tvrdil, že dôkazné bremeno má znášať správca dane. Jediným dôkazom o existencii plnenia v predmetnom prípade mala byť nefunkčná stránka dodávateľa B-SKERP, s.r.o., konateľ ktorého odmietol vypovedať, plnenie v zalepenej obálke v hodnote 894.706,80 eur, ktoré prijala pracovníčka sťažovateľa, ktorá nevedela, kto jej túto obálku odovzdal a následne bola táto obálka zaslaná kuriérom do Rumunska odberateľovi Zentiva Solution S.R.L., ktorého konateľ odmietol vypovedať, pričom p. G. I. uvedený na zmluve uzavretej medzi sťažovateľom a kupujúcim Zentiva Solution S.R.L. ako zástupca kupujúceho vypovedal, že v tom čase už nebol konateľom spoločnosti Zentiva Solution S.R.L. a žiadnu zmluvu so sťažovateľom nepodpisoval a podpis na zmluve nie je jeho. Obálku s aktivačnými kódmi mala prevziať neidentifikovaná osoba „eftimiemihaela“.

30. Za nedôvodnú považoval žalovaný aj námietku sťažovateľa, že rozhodnutie správcu dane a žalovaného sú nepreskúmateľné. K námietke sťažovateľa, že krajský súd sa nevysporiadal so skutočnosťou, že predmetom dodania podľa rámcovej zmluvy je udelenie derivátnych výhradných autorských majetkových práv - sublicencie na používanie počítačového programu, žalovaný uviedol, že ani dodatočným znaleckým posudkom nebola preukázaná existencia fakturovaného plnenia. Nebolo preukázané, že to, čo bolo v obálke odovzdané (nech už to sťažovateľ nazve akokoľvek), boli reálne existujúce licenčné kľúče k reálne existujúcemu softvéru, ktorý sťažovateľovi dodala spoločnosť B-SKERP s.r.o. a ktorý sťažovateľ reálne dodal rumunskej spoločnosti Zentiva Solution S.R.L.

31. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti (453 ods. 1 a 2 SSP) a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť. Kasačný súd rozhodol o kasačnej sťažnosti bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP). Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v lehote najmenej piatich dní pred jeho vyhlásením (§ 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

32. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok č.k. 1S/292/2016-151 zo 07.03.2019, ktorým krajský súd podľa § 190 SSP zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 104005123/2016 z 29.09.2016. Žalovaný týmto rozhodnutím podľa § 74 ods. 4 Daňového poriadku potvrdil odvolaním žalobcu napadnuté rozhodnutie správcu dane č. 103430061/2016/9104408/GahN z 30.06.2016, ktorým žalobcovi podľa § 68 ods. 6 Daňového poriadku určil rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie apríl 2013 v sume 153 617,80 €, keď znížil žalobcovi nadmerný odpočet na dani z pridanej hodnoty v sume 210 976,54 € na sumu 57 358,74 €. Správca dane konštatoval porušenie § 49 ods. 1 a 2 písm. a/ v nadväznosti na § 51 ods. 2 zákona o DPH. Na základe kontrolných zistení dospel k záveru, že obchodná transakcia fakturovaná pod č.

20130004 dodávateľom B-SKERP, s.r.o. sa neuskutočnila tak, ako bola deklarovaná.

33. Kasačný súd, po oboznámení sa s obsahom administratívneho a súdneho spisu, posúdiac argumentáciu žalobcu v kasačnej sťažnosti, konštatuje, že vo vzťahu k dôvodom neuznania žalobcom uplatneného nároku na odpočítanie dane zo strany daňových orgánov sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu a na zdôraznenie jeho správnosti dopĺňa nasledujúce dôvody.

34. Kasačný súd zdôrazňuje, že účelom daňového konania je zistenie, či si daňové subjekty splnili v súlade s príslušnými hmotnoprávnymi predpismi svoje povinnosti voči štátnemu rozpočtu. Keďže ide o fiškálne záujmy štátu, Daňový poriadok obsahuje osobitnú úpravu zisťovania, preverovania základu dane alebo iných skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane alebo vznik daňovej povinnosti daňového subjektu.

35. Neoddeliteľnou súčasťou fungovania mechanizmu dane z pridanej hodnoty je právo daňového subjektu na jej odpočítanie. Toto právo predstavuje jednu zo zásad fungovania systému DPH, ktorá vyplýva zo Smernice 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, ktorá bola transponovaná aj do nášho zákona o DPH. Právo platiteľa na odpočítanie DPH však nemožno chápať ako absolútne.

36. Preukazovanie práva na odpočítanie DPH vyplýva jednak z hmotnoprávných podmienok stanovených zákonom o DPH, ale taktiež je prepojené aj na procesnoprávne podmienky upravené v Daňovom poriadku. Zákon o DPH vychádza z predpokladu, že zdaniteľný obchod reálne prebehol. Povinnosť daňového subjektu preukázať reálne uskutočnenie dodávky tovaru alebo služieb vyplýva z Daňového poriadku ako procesného predpisu upravujúceho daňové konanie. Určiť presnú hranicu, po ktorú je dôkazná povinnosť na daňovom subjekte a hranicu, od ktorej ho už dôkazné bremeno nezaťažuje, býva veľakrát obtiažne a pomerne nejednoznačné. V zásade však platí, že daňový subjekt ako podnikateľ koná vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť. Ak má teda preukázať zodpovedný prístup, mal by sa snažiť vo vlastnom záujme, v reálnom čase uskutočňovania zdaniteľného obchodu získať dôkazy o tom, že tento bol uskutočnený, aby v budúcnosti nemohli vzniknúť pochybnosti o jeho realizácii.

37. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Sžf/4/2009 z 23. júna 2010 v spojení s rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III. ÚS 78/2011-17 z 23. februára 2011, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že: „Dôkazné bremeno je na daňovom subjekte - žalobcovi. Primárne je nevyhnutné uniesť dôkazné bremeno na strane dôkazného subjektu - žalobcu, ktorý disponuje svojím právom uplatniť si za zákonom ustanovených a splnených podmienok nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty, je iniciátorom odpočítania dane z pridanej hodnoty a ktorý si aj tento nárok uplatnil; preto je jeho povinnosťou preukázať, že nárok si uplatňuje za zákonom stanovených podmienok. Dokazovanie zo strany správcu dane slúži až na následnú verifikáciu skutočností a dokladov predkladaných daňovým subjektom. Ak daňový subjekt, na ktorom „leží“ dôkazné bremeno, svoje tvrdenia spoľahlivo nepreukáže, nemôže byť nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty uznaný ako oprávnený.“

38. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Sžf/30/2014 zo 17. februára 2015 aplikácia zásady voľného hodnotenia dôkazov nedáva správcovi dane právo na svojvoľné a účelové nakladanie so zisteniami získanými v rámci daňovej kontroly alebo daňového konania, ale táto podlieha zákonom stanovenému postupu, keď je správca dane povinný hodnotiť každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a pritom prihliadať na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo, pričom toto vyhodnotenie zistených skutkových okolností musí zodpovedať zásadám logického myslenia a správnej aplikácie relevantných zákonných ustanovení. Zásada objektívnej pravdy ovládajúca daňové konanie nepredstavuje absolútnu povinnosť správcu dane viesť dokazovanie dovtedy, pokiaľ sa bez pochyb nepreukáže a nepotvrďa tvrdenia daňového subjektu ohľadne ním, v daňovom priznaní uvádzaných a správcom dane preverovaných skutočností, nakoľko daňové konanie nie je konaním vyhľadávacím. Preto je na správcovi dane vykonávajúcim dokazovanie a jeho úvahe, aké dôkazy

vykoná, akým spôsobom dokazovanie doplní, akú hodnovernosť, dôkaznú silu a schopnosť zvrátiť závery vyplývajúce z realizovaného dokazovania z nich vyvodí, a to predovšetkým s prihliadnutím na skutočnosti a dôkazy vyplývajúce zo zistení, ktoré už má správca dane v priebehu konania k dispozícii.

39. Kasačný súd v tejto súvislosti uvádza, že judikatúra zaoberajúca sa dôkazným bremenom v daňovom konaní, osobitne pokiaľ ide o preukazovanie uskutočnenia zdaniteľného plnenia, je rozsiahla a prešla istým vývojom, ale v posledných rokoch sa jasne ustálila v tom, že nepostačuje predložiť faktúru, zmluvu a preberací protokol s položkami v prílohe, ak správca dane nadobudne na základe vykonaných dôkazov dôvodnú pochybnosť o reálnosti takéhoto zdaniteľného obchodu a vyzve daňový subjekt na predloženie ďalších dôkazov. Kasačný súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veciach sp.zn. 3Sžfk/40/2017, 4Sžfk/38/2017, 1Sžfk/1/2017, 6Sžfk/43/2017, 1Sžf/82/2016 a na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 705/2017.

40. Podmienky uvedené v § 49 ods. 1 a 2 písm. a/ a v § 51 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH sú hmotnoprávnej povahy a na ich bezpodmienečné splnenie sa viaže nárok na odpočet dane. Ich nesplnenie nie je možné odpustiť (keďže to zákon neustanovuje) ani pri vzniku zodpovednosti inej osoby za vady dokladu a ani za dobromyseľnosti platiteľa. Naopak, zákonodarca požaduje (pre ľahkú zneužívateľnosť), aby platiteľ, ktorý nárok na odpočet uplatňuje, preukázal existenciu podmienok, ktoré pre nárok na odpočet stanovil. Pokiaľ si platiteľ uplatňuje nárok na odpočítanie dane z dodávateľskej faktúry, musí byť schopný preukázať, že zdaniteľné plnenia boli reálne uskutočnené osobou uvedenou na faktúre.

41. Z obsahu administratívneho spisu mal kasačný súd za preukázané, že správca dane v priebehu daňovej kontroly dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie apríl 2013 preveroval opodstatnenosť uplatnenia práva žalobcu na odpočítanie dane z faktúry č. 20130004 z 25.04.2013, základ dane 745.589 eur, daň 149.117,80 eur, celkom 894.706,80 eur, vystavenej dodávateľom B-SKERP, s.r.o., s predmetom fakturácie - PhaseSB Professional Edition Software Package v počte 1 kus, Skerp Classic Edition Software package v počte 3 kusy, ADD- USERACC1 v počte 105 kusov, PSB51DE10-PTFADC v počte 3 kusy, PSB51DE20-PTFADU v počte 170 kusov. Žalobca mal predmet plnenia v nezmenenom stave ďalej dodať do Rumunska spoločnosti Zentiva Solution S.R.L. na základe faktúry č. 1301100720 z 30.04.2013 v sume 77 685,47 €.

42. Krajský súd prisvedčil záveru správcu dane a žalovaného, že žalobca nepreukázal ním deklarovanú obchodnú transakciu (dodanie fakturovaného plnenia od spoločnosti B-SKERP, s.r.o. ako dodávateľa žalobcovi a následné dodanie plnenia žalobcom spoločnosti Zentiva Solution S.R.L.). S poukazom na výsledky dokazovania vykonaného správcom dane bol krajský súd toho názoru, že žalobcom deklarovanému dodávateľovi nevznikla daňová povinnosť na dani z pridanej hodnoty z titulu deklarovaného, ale nepreukázaného plnenia žalobcovi, a preto ani žalobcovi nevzniklo právo na odpočítanie tejto dane.

43. Kasačný súd sa v plnom rozsahu stotožnil s právnymi závermi krajského súdu v napadnutom rozsudku. Opodstatnenosť pochybností správcu dane o uskutočnení plnenia deklarovaného v posudzovanej faktúre a samotnej existencii materiálneho plnenia v preskúmvanej veci jednoznačne vyplynula z výsledkov vykonaného dokazovania, v zmysle ktorých sa ako u dodávateľskej spoločnosti B-SKERP, s.r.o. nepotvrdilo uskutočnenie zdaniteľného plnenia uvedeného vo faktúre č. 20130004 z 25.04.2013 žalobcovi a rovnako sa nepotvrdilo uskutočnenie zdaniteľného plnenia uvedeného vo faktúre č. 1301100720 z 30.04.2013 vystavenej žalobcom ako dodávateľom spoločnosti Zentiva Solution S.R.L.

44. Konateľ dodávateľskej spoločnosti B-SKERP, s.r.o. G. I. odmietol k deklarovanému plneniu pred správcom dane vypovedať a správcovi dane požadované doklady nepredložil s odôvodnením, že bol ku dňu 07.10.2013 odvolaný z funkcie konateľa spoločnosti B-SKERP s.r.o., nedisponuje žiadnymi dokumentmi týkajúcimi sa spoločnosti, tieto boli odovzdané spoločníkovi SUNRISE NETWORKS LIMITED a v zmysle zmluvy o mlčanlivosti z 08.10.2013 nie je oprávnený poskytnúť akékoľvek ďalšie informácie.

45. Podľa predložených dokladov bola preverovaná faktúra č. 20130004 z 25.04.2013 v sume 894.706,80 eur od spoločnosti B-SKERP, s.r.o. uhradená iba čiastočne v rozsahu 18,0625 % a to na iný bankový účet spoločnosti B-SKERP, s.r.o. ako je uvedený v žalobcom predloženej rámcovej zmluve. Ďalšie doklady o úhrade predmetnej faktúry predložené neboli.

46. Pochybnosti správcu dane neboli odstránené ani výsluchom zamestnankyne žalobcu C. G., ktorá mala prevziať zapečatenú obálku s aktivačnými kódmi k softvéru. Svedkyňa sa nevedela vyjadriť, kto jej predmetnú obálku odovzdal, neotvorila ju, táto bola zaslaná kuriérom do Rumunska konečnému odberateľovi Zentiva Solution S.R.L. Ani zamestnanec žalobcu Ing. R. H., ktorý mal preverovaný obchod zabezpečovať, zapečatenú obálku neotvoril.

47. Zmluvnému vzťahu žalobcu s dodávateľskou spoločnosťou B-SKERP, s.r.o. teda okrem formálnych dokladov (rámcová zmluva, cenová ponuka, faktúra a preberací protokol) chýba akákoľvek reálnosť a dôkazy o materiálnom plnení zmluvných povinností, s výnimkou jedného kusu zapečatenej obálky s aktivačnými kódmi a dodacím listom, ktorej obsah však nikto zo zúčastnených osôb (zamestnanci žalobcu Ing. R. H. a C. G.) neverifikoval. Za takejto dôkaznej situácie sa kasačný súd stotožnil s konštatovaním krajského súdu, že žalobca mal preukázať napr. komunikáciu s dodávateľom, dôkazy o tom, ako sa skontaktoval s dodávateľskou spoločnosťou a aké informácie získal o spoločnosti B-SKERP, s.r.o. ako vhodnom dodávateľovi, s kým na strane dodávateľa sa na predmete, rozsahu, či charaktere plnenia dohodol, akým spôsobom dohodol kúpnu cenu, aké podklady mu k plneniu predmetu zmluvy dodávateľ poskytol a pod., pričom ide o skutočnosti, ktoré by sa za obvyklých okolností v obchodnom styku od žalobcu legitímne očakávali, že ich bude vedieť preukázať.

48. Konateľ odberateľskej spoločnosti Zentiva Solution S.R.L. C. L. (od 14.11.2011 do 30.06.2014) taktiež odmietol vo veci vypovedať a správcovi dane nepredložil žiadne doklady týkajúce sa spoločnosti Zentiva Solution S.R.L., predložil iba preberací protokol (dátum neuvedený) na kompletné daňové a účtovné doklady spoločnosti (preberajúci SYSTEM SOLUTION SERVICE INC. Republic of Panama).

49. Bývalý konateľ spoločnosti Zentiva Solution S.R.L. G. I. k predloženej Rámcovej zmluve na dodanie tovaru, software a poskytnutie služieb č. DRZ/SOITRON/OI/2012 z 12.10.2012, kde je uvedený za spoločnosť Zentiva Solution S.R.L. ako jej zástupca uviedol, že v októbri 2012 už nebol konateľom spoločnosti, zmluvu nepozná, ani ju nevidel a určite ju nepodpísal. K spoločnosti žalobcu sa vyjadriť nevedel, nepamätal si, či v čase, keď bol konateľom spoločnosti Zentiva Solution S.R.L. spolupracoval so spoločnosťou žalobcu, nevedel sa vyjadriť ani k predloženým faktúram č. 1301100505 a 1301100720 z apríla 2013.

50. Faktúra č. 1301100720 z 30.04.2013 vystavená žalobcom spoločnosti Zentiva Solution S.R.L. bola taktiež uhradená iba čiastočne (v rozsahu 5%). Ďalšie doklady o úhradách predmetnej faktúry predložené neboli.

51. Žalobca zároveň žiadnym dokladom nepreukázal, komu konkrétne bola zásielka s aktivačnými kódmi k softvéru prislúchajúcimi k odberateľským faktúram vystaveným v apríli 2013, skutočne odovzdaná. V potvrdení kuriérskej spoločnosti TNT Express Worldwide spol. s.r.o. o odovzdaní zásielok v dobrom stave, osoba, ktorej bola zásielka odovzdaná, uvedená nie je. Na uvedenom nič nemení ani doklad, predložený žalobcom až v konaní pred krajským súdom (§ 135 ods. 1 SSP), na ktorom je uvedená bližšie neidentifikovaná osoba „eftimiemihaela“ a neidentifikovateľný podpis osoby, ktorá mala zásielku (nie je zrejmé, ktorú) za spoločnosť Zentiva Solution S.R.L. prevziať dňa 09.04.2013.

52. V konaní nebolo preukázané ani to, že by koncovým odberateľom došlo k samotnému digitálnemu stiahnutiu softvéru z elektronického miesta hlavného dodávateľa. Žalobca predložením rámcovej zmluvy síce formálne zdokladoval svoje oprávnenie v zmysle zmluvne stanovených podmienok so softvérom ďalej nakladať, ale predložením zmluvy žiadnym spôsobom nepreukázal samotnú existenciu materiálneho plnenia. Uvedené nebolo preukázané ani znaleckým posudkom, ktorý navyše žalobca predložil až v konaní pred správnym súdom (§ 135 ods. 1 SSP), keď sám znalec v posudku uvádza, že web b-skerp

existoval v čase zdaniteľného obchodu, čo zistil prehľadávaním internetových archívov a na uvedenom mieste bolo pravdepodobne možné sťahovanie počítačového programu, čo zistil z textu zmluvy a textu webu, avšak vzhľadom na súčasnú neexistenciu živého webu ho nemal možnosť preskúmať.

53. V tejto súvislosti kasačný súd dodáva, že nemožno súhlasiť s tvrdením žalobcu, že pre nárok na odpočítanie dane je relevantné iba preukázanie plnenia zo strany dodávateľa žalobcovi (čo v preskúmvanej veci ani preukázané nebolo) a preukázanie ďalšieho dodania plnenia odberateľovi žalobcu iba dokresľuje ekonomické dôvody obchodného prípadu, nakoľko toto tvrdenie je v rozpore s § 49 ods. 2 zákona o DPH. Ak daňový subjekt nepreukáže, že dodaný tovar alebo služby použil na účely svojho podnikania ako platiteľ (teda buď tento tovar alebo služby sám využíva alebo ich ďalej dodá), tak právo na odpočítanie dane z týchto tovarov a služieb nemá.

54. Uskutočňovanie zdaniteľných plnení je ekonomická činnosť plne pod kontrolou daňového subjektu. Vzhľadom na to má daňový subjekt ako platiteľ dane možnosť obstarat' si dostatočný počet dôkazov, ktoré zabezpečia preukázateľnosť uskutočneného zdaniteľného plnenia správcovi dane, ktorý v rámci daňovej kontroly preveruje skutočnosti rozhodujúce pre určenie dane. Daňový subjekt uplatňujúci si odpočítanie dane z pridanej hodnoty má v daňovom konaní preukázať reálne vykonanie zdaniteľného plnenia deklarovateľom, pretože jeho uskutočnenie zákon automaticky nepredpokladá. Účelom daňového konania je overiť, či sa zdaniteľné plnenie uskutočnilo tak, ako to tvrdí daňový subjekt.

55. Kasačný súd mal za preukázané, že žalovaný, ako aj správca dane pri výkone daňovej kontroly, ako aj vo vyrubovacom konaní vyhodnotili všetky dôkazy a zistené skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie dane v ich vzájomnej súvislosti a prihliadli na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo. Správca dane viedol dokazovanie s cieľom preveriť reálnosť obchodov deklarovateľných faktúrami, pričom v priebehu daňovej kontroly preveroval uskutočnenie zdaniteľných plnení nielen z formálnej stránky, ale preveroval tiež, či boli zdaniteľné obchody reálne uskutočnené. Záver, ktorý správca dane zo zistených skutkových okolností, rešpektujúc zásadu voľného hodnotenia dôkazov vo vzájomných súvislostiach viazucich sa k deklarovateľnému prijatému zdaniteľnému plneniu prijal a žalovaný ustálil, zodpovedá zásadám logického myslenia a správneho uváženia a je v súlade aj s hmotnoprávnymi ustanoveniami zákona o DPH a účelom ním sledovaným.

56. Skutočnosti, ktorými žalobca v kasačnej sťažnosti spochybňoval napadnutý rozsudok krajského súdu boli totožné s námietkami, ktoré žalobca uplatnil už v správnej žalobe a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal.

57. Kasačný súd sa stotožnil so záverom krajského súdu a daňových orgánov v tejto veci, že neunesením dôkazného bremena zo strany žalobcu, sa pochybnosti o reálnosti dodania plnenia spoločnosťou B-SKERP, s.r.o. žalobcovi, stali relevantným dôvodom pre neuznanie nároku žalobcu na odpočítanie dane, a to z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok na odpočet podľa § 19, § 49 a § 51 zákona o DPH, ktoré viažu priznanie nároku na odpočítanie DPH na vznik daňovej povinnosti u dodávateľskej spoločnosti B-SKERP, s.r.o., čo však v danej veci ani po vykonanom dokazovaní finančnými orgánmi, nebolo jednoznačne preukázané.

58. Vychádzajúc z uvedeného kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú zamietol podľa § 461 SSP.

59. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľovi (žalobcovi), ktorý v kasačnom konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP). Žalovanému kasačný súd náhradu trov kasačného konania nepriznal, lebo neboli splnené podmienky podľa § 168 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP.

60. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 139 ods. 4

SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.